EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 13.7.2026
COM(2026) 367 final

ANNEX

BILAG

til

Forslag til Rådets afgørelse

om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af tillægsprotokollen til Europarådets konvention om hvidvask, efterforskning, beslaglæggelse og konfiskation af udbytte fra strafbare handlinger samt finansiering af terrorisme

BILAG

Endelig tekst til forslaget

Tillægsprotokol til Europarådets konvention om hvidvask, efterforskning, beslaglæggelse og konfiskation af udbytte fra strafbare handlinger samt finansiering af terrorisme

Præambel

Europarådets medlemsstater og de øvrige parter i Europarådets konvention om hvidvask, efterforskning, beslaglæggelse og konfiskation af udbytte fra strafbare handlinger samt finansiering af terrorisme (CETS nr. 198, i det følgende benævnt "konventionen"), åbnet for undertegnelse i Warszawa den 16. maj 2005,

som tager i betragtning, at Europarådets mål er at opnå større enhed mellem dets medlemmer,

som understreger, at bekæmpelse af kriminalitet, der genererer ulovligt udbytte, herunder organiseret kriminalitet, hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, både i Europa og globalt, samtidig med at menneskerettighederne respekteres fuldt ud, er afgørende for fred, stabilitet, retfærdighed, demokrati og retsstaten,

som er bekymret over de nye trusler, som hvidvask af penge og finansiering af terrorisme udgør, og som er opmærksomme på de udfordringer, som parterne står over for i forbindelse med håndteringen af dem,

som er fast besluttet på at styrke og videreudvikle foranstaltninger til effektiv inddrivelse af aktiver, herunder identifikation, sporing, indefrysning, beslaglæggelse, konfiskation og forvaltning af kriminelt erhvervede aktiver, og på at fremme deling af aktiver og genanvendelse af konfiskerede formuegoder,

som er overbevist om behovet for solide efterforskningsmetoder og rammer for inddrivelse af aktiver rettet mod kriminelt erhvervede aktiver gennem finansielle efterforskninger og for foranstaltninger til styrkelse af samarbejdet mellem en bred vifte af institutioner, herunder finansielle efterretningsenheder, kontorer for inddrivelse af aktiver, kontorer for forvaltning af aktiver, retshåndhævende, retsforfølgende og retslige myndigheder, tilsynsmyndigheder og den private sektor,

som understreger betydningen af at udvikle nye værktøjer inden for konfiskation og sikre en mere systematisk anvendelse af konfiskationsforanstaltninger,

som anerkender nødvendigheden af at styrke de internationale retlige rammer for samarbejde for at fremme en effektiv anvendelse af foranstaltninger til inddrivelse af aktiver på tværs af grænserne,

som anerkender menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, der særligt er nedfældet i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (ETS nr. 5) og protokollerne hertil samt i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,

som henviser til Europarådets traktater om samarbejde i straffesager og andre aftaler og ordninger mellem parterne i konventionen,

som tager hensyn til Europarådets relevante traktater, navnlig konventionen om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold (ETS nr. 141), konventionen om forebyggelse af terrorisme (CETS nr. 196), konventionen om IT-kriminalitet (ETS nr. 185), strafferetskonventionen om korruption (ETS nr. 173), konventionen om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger (ETS nr. 108) samt de respektive protokoller hertil, og som tager hensyn til relevante FN-konventioner og protokoller hertil, EU-lovgivningen om inddrivelse af aktiver og bekæmpelse af hvidvask af penge og internationale normer såsom de henstillinger, der er vedtaget af Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF),

som anerkender behovet for at supplere og modernisere visse aspekter af konventionen,

som ønsker, at denne protokol vil bidrage til et mere effektivt svar på de udfordringer, der er forbundet med inddrivelse af aktiver, og til et styrket samarbejde mellem parterne på dette område,

er blevet enige om følgende:

Kapitel I – Almindelige bestemmelser

Artikel 1 – Formål

Formålet med denne tillægsprotokol er mellem parterne at supplere og modernisere Europarådets konvention om hvidvask, efterforskning, beslaglæggelse og konfiskation af udbytte fra strafbare handlinger samt finansiering af terrorisme.

Artikel 2 – Anvendelse af termer

1. Ud over de i konventionen fastsatte definitioner forstås i denne protokol ved:

a. "finansiel efterforskning": efterforskning af finansielle anliggender i forbindelse med kriminel virksomhed med henblik på et af eller alle følgende formål:

i. blotlægge rækkevidden af kriminelle netværk og/eller omfanget af kriminalitet

ii. identificere og spore formuegoder, der kan konfiskeres

iii. indsamle oplysninger, der kan anvendes i straffesager og/eller retssager i forbindelse med identifikation, sporing, indefrysning, beslaglæggelse og konfiskation af formuegoder

b. "virtuelt aktiv": en digital gengivelse af en værdi eller en rettighed, der kan overføres og lagres elektronisk ved hjælp af distributed ledger-teknologi eller lignende teknologi, og som kan anvendes til betalings- eller investeringsformål. Virtuelle aktiver omfatter ikke digitale gengivelser af fiatvalutaer, værdipapirer og andre finansielle aktiver

c. "udbyder af tjenester for virtuelle aktiver": enhver fysisk eller juridisk person, der som virksomhed udfører en eller flere af følgende aktiviteter eller operationer for eller på vegne af en anden fysisk eller juridisk person:

i. veksling mellem virtuelle aktiver og fiatvalutaer

ii. veksling mellem en eller flere former for virtuelle aktiver

iii. overførsel af virtuelle aktiver

iv. opbevaring og/eller forvaltning af virtuelle aktiver eller instrumenter, der muliggør kontrol over virtuelle aktiver

v. deltagelse i og levering af finansielle tjenesteydelser vedrørende en udsteders udbud og/eller salg af et virtuelt aktiv.

2. I konventionen og denne protokol forstås ved "finansiering af terrorisme" de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 2 i den internationale konvention til bekæmpelse af finansiering af terrorisme, med henvisning til:

a. de handlinger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a) eller b), i den internationale konvention til bekæmpelse af finansiering af terrorisme

b. de strafbare handlinger, der er defineret i Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme og ændringsprotokollen hertil

c. de strafbare handlinger, der er defineret i tillægsprotokollen til Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme (CETS nr. 217).

Kapitel II – Foranstaltninger, der skal træffes på nationalt plan

Afdeling 1 – Konfiskationsforanstaltninger

Artikel 3 – Udvidet konfiskation

1. Hver part træffer lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at gøre det muligt helt eller delvist at konfiskere formuegoder, der tilhører en person, som er dømt for hvidvask af penge, finansiering af terrorisme eller en af de kategorier af strafbare handlinger, der er opført i tillægget til konventionen, hvis domstolen finder det godtgjort, at disse formuegoder direkte eller indirekte hidrører fra eller er opnået ved kriminel virksomhed.

2. Forudsat at denne artikels stk. 1 finder anvendelse på hvidvask af penge og finansiering af terrorisme kan hver part – på tidspunktet for undertegnelsen eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument – ved en erklæring stilet til Europarådets generalsekretær forbeholde sig ret til kun at anvende denne artikels stk. 1:

a. for så vidt som den strafbare handling, for hvilken en person er dømt, direkte eller indirekte kan skabe en betydelig økonomisk fordel

b. i det omfang den strafbare handling kan straffes med frihedsberøvelse eller en anden form for tilbageholdelse med en straframme på mindst fire år og/eller

c. på en række nærmere angivne strafbare handlinger.

3. Ved afgørelsen af, om de pågældende formuegoder hidrører fra kriminel virksomhed, tages alle relevante omstændigheder i sagen i betragtning, herunder misforholdet mellem formuegodets værdi og den dømte persons lovlige indkomst.

Artikel 4 – Konfiskation, der ikke sker efter domfældelse

1. Hver part træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sætte den i stand til i overensstemmelse med de grundlæggende principper i sin nationale lovgivning at konfiskere formuegoder uden en straffedom, hvis en domstol finder det godtgjort, at sådanne formuegoder direkte eller indirekte hidrører fra eller er opnået ved kriminel virksomhed.

2. Hver part kan – på tidspunktet for undertegnelsen eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument – ved en erklæring stilet til Europarådets generalsekretær forbeholde sig ret til at anvende denne artikels stk. 1:

a. hvis andre konfiskationsforanstaltninger ikke kan anvendes

b. hvis de formuegoder, der skal konfiskeres, er blevet identificeret som led i en efterforskning vedrørende en strafbar handling

c. hvis de formuegoder, der skal konfiskeres, er blevet indefrosset eller beslaglagt som led i en efterforskning vedrørende en strafbar handling

d. hvis domstolen finder det godtgjort, at de formuegoder, der skal konfiskeres, hidrører fra eller er opnået ved en kriminel virksomhed, der er begået inden for rammerne af en kriminel organisation, og at denne virksomhed direkte eller indirekte kan skabe en betydelig økonomisk fordel

e. hvis den strafbare handling kan straffes med frihedsberøvelse eller en anden form for tilbageholdelse med en straframme på mindst fire år og/eller

f. hvis den strafferetlige efterforskning er indledt i forbindelse med en række nærmere angivne strafbare handlinger.

3. Hver part kan ud over stk. 1 og 2 træffe sådanne lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sætte den i stand til uden en straffedom at konfiskere udbytte, redskaber eller formuegoder af tilsvarende værdi, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

a. der er indledt en strafferetlig efterforskning eller straffesag, og den relevante straffesag kunne have ført til en straffedom, men sagen kunne ikke fortsættes på grund af dødsfald, manglende evne til at deltage i retsmøder som følge af sygdom, forsvinden eller i situationer, hvor forældelsesfristen for den underliggende forbrydelse er under 15 år og er udløbet

b. udbyttet, redskaberne eller formuegoderne af tilsvarende værdi hidrører fra eller er direkte eller indirekte forbundet med de strafbare handlinger, for hvilke efterforskningen eller retsforfølgningen er indledt, i det mindste hvis de strafbare handlinger kan give store økonomiske fordele.

Artikel 5 – Konfiskation hos tredjepart

1. Hver part træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sætte den i stand til at indefryse, beslaglægge og konfiskere udbytte eller formuegoder, hvis værdi svarer til et sådant udbytte, der ejes eller besiddes af tredjepart, uden at dette berører rettighederne for tredjepart i god tro.

2. Parterne kan udvide forpligtelsen i denne artikels stk. 1 til også at omfatte redskaber.

3. Hver part kan – på tidspunktet for undertegnelsen eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument – ved en erklæring stilet til Europarådets generalsekretær forbeholde sig ret til kun at anvende denne artikel, hvis udbyttet eller de formuegoder, hvis værdi svarer til et sådant udbytte, direkte eller indirekte er blevet overført af en mistænkt eller tiltalt til tredjeparter eller erhvervet af tredjeparter fra en mistænkt eller tiltalt person, hvis tredjeparten vidste eller burde have vidst, at formålet med overførslen eller erhvervelsen var at undgå konfiskation.

Afdeling 2 – Efterforskningsmæssige og foreløbige foranstaltninger

Artikel 6 – Foreløbige foranstaltninger

1. Bestemmelserne i konventionens artikel 4 finder anvendelse på alle formuegoder, der kan konfiskeres i medfør af denne protokol.

2. Hver part træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sætte den i stand til hurtigt og i givet fald ex parte eller uden forudgående varsel og med forbehold af dens forfatningsmæssige principper og de grundlæggende begreber i dens retssystem at træffe foreløbige foranstaltninger for at forhindre, at aktiver, der kan konfiskeres i henhold til konventionen og denne protokol, forsvinder. Parterne begrænser den midlertidige gyldighed af disse foreløbige hasteforanstaltninger, hvis de ikke udgør indefrysnings- eller beslaglæggelsesforanstaltninger i form af en afgørelse.

Artikel 7 – Efterforskningsmæssige beføjelser og teknikker

1. Hver part træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at bemyndige sine domstole eller andre kompetente myndigheder til i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i national procesret at kræve, at registre, der føres af finansielle institutioner og udbydere af tjenester for virtuelle aktiver, herunder eventuelle registre, der føres i henhold til deres customer due diligence-forpligtelser som defineret i konventionens artikel 13, stk. 2, litra a, nr. i og iii, stilles til rådighed eller beslaglægges med henblik på at gennemføre de foreløbige foranstaltninger og konfiskationsforanstaltninger, der er fastsat i konventionen og denne protokol. En part kan ikke afslå at tage skridt i henhold til bestemmelserne i denne artikel under henvisning til bankhemmeligheden eller finansiel tavshedspligt.

2. Enhver part skal med forbehold af denne artikels stk. 1 træffe de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for, at den pågældende part kan:

a. afgøre, om en fysisk eller juridisk person er indehaver eller den reelle ejer af en eller flere konti, uanset deres karakter, i enhver finansiel institution eller udbyder af tjenester for virtuelle aktiver, der er beliggende på dens område, og i så fald skaffe alle oplysninger om de identificerede konti

b. indhente oplysninger om bestemte konti hos finansielle institutioner eller udbydere af tjenester for virtuelle aktiver og om operationer hos finansielle institutioner eller udbydere af tjenester for virtuelle aktiver, som er gennemført i en bestemt periode via en eller flere nærmere angivne konti, herunder oplysninger om konti, der måtte være overført til eller fra

c. foretage overvågning i en nærmere angivet periode af de operationer hos finansielle institutioner eller udbydere af tjenester for virtuelle aktiver, som gennemføres via en eller flere bestemte konti

d. sikre, at finansielle institutioner eller udbydere af tjenester for virtuelle aktiver ikke gør den pågældende kunde eller andre tredjemænd bekendt med, at der er rekvireret eller indhentet oplysninger i henhold til denne artikels stk. 2, litra a, b eller c, eller at der er en efterforskning i gang.

Artikel 8 – Finansielle efterforskninger

1. Hver part træffer de lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sikre, at de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for efterforskning og/eller i givet fald retsforfølgning af hvidvask af penge, finansiering af terrorisme eller en af de kategorier af strafbare handlinger, der er opført i tillægget til konventionen, er i stand til at foretage proaktive finansielle efterforskninger, i det mindste i alle sager vedrørende finansiering af terrorisme og i forbindelse med strafbare handlinger, der kan give en betydelig økonomisk fordel.

2. Hver part træffer de lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sikre, at de finansielle efterforskninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, kan gennemføres enten uafhængigt, sideløbende med eller inden for rammerne af en strafferetlig efterforskning.

3. Hver part træffer de lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sikre, at de finansielle efterforskninger, der er omhandlet i denne protokols artikel 2, stk. 1, litra a, kan foretages af de respektive kompetente myndigheder i alle faser af straffesagen, herunder efter en endelig domfældelse eller efter konfiskation i henhold til konventionen og denne protokol.

4. Hver part kan træffe sådanne lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger for at nedsætte tværfaglige grupper, der er specialiseret i finansiel efterforskning.

Artikel 9 – Oplysninger om bankkonti, betalingskonti, værdipapirkonti, deponeringsbokse og konti til virtuelle aktiver

1. Hver part træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at oprette en central, automatiseret mekanisme eller andre tilsvarende effektive og rettidige mekanismer, der gør det muligt at identificere enhver fysisk eller juridisk person, der har bankkonti, betalingskonti, værdipapirkonti og deponeringsbokse, der føres af finansielle institutioner, og konti til virtuelle aktiver, der føres af udbydere af tjenester for virtuelle aktiver, sammen med de reelle ejere af sådanne konti og enhver person, der er bemyndiget til at handle på vegne af en kontohaver.

2. Hver part sikrer, at den finansielle efterretningsenhed og – for at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge alvorlige strafbare handlinger eller støtte en efterforskning vedrørende en alvorlig strafbar handling, herunder identifikation, sporing, indefrysning og beslaglæggelse af formuegoder, der er forbundet med sådanne strafbare handlinger – kontoret for inddrivelse af aktiver og andre udpegede kompetente myndigheder har ret til adgang til den centrale, automatiske mekanisme eller andre tilsvarende effektive og rettidige mekanismer og til de oplysninger, der er indeholdt heri, i det omfang det er nødvendigt for, at de kan udføre deres opgaver.

3. Parterne træffer de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at overholde den gældende databeskyttelseslovgivning og indføre garantier for behandling af de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde formålet med denne artikel.

Afdeling 3 – Finansiel efterretningsenhed

Artikel 10 – Suspension eller tilbageholdelse af samtykke i forbindelse med mistænkelige transaktioner, konti og forretningsforbindelser

1. Hver part træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at gøre det muligt for en finansiel efterretningsenhed at træffe hasteforanstaltninger, når der er mistanke om, at en transaktion, en konto såsom en bankkonto, værdipapirkonto, betalingskonto eller konto til virtuelle aktiver eller en forretningsforbindelse benyttes til hvidvask af penge, finansiering af terrorisme eller en af de kategorier af strafbare handlinger, der er opført i tillægget til konventionen, for at suspendere anvendelsen af den pågældende konto, forretningsforbindelsen eller transaktionen eller for at tilbageholde sit samtykke til, at transaktionen gennemføres.

2. Suspension eller tilbageholdelse af samtykke i henhold til denne artikels stk. 1 pålægges af den finansielle efterretningsenhed med henblik på at tilbageholde midlerne, foretage analyser, vurdere, om mistanken er bekræftet, og i givet fald formidle resultaterne af analyserne til de

kompetente myndigheder for at gøre det muligt at træffe og håndhæve passende foranstaltninger.

3. Hver part sikrer, at den maksimale varighed af enhver suspension eller tilbageholdelse af samtykke i henhold til denne artikels stk. 1 er underlagt de relevante bestemmelser i national ret og er begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt for at nå de mål, der er fastsat i denne artikels stk. 2.

4. Hver part træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at fastsætte specifikke garantier, alt efter hvad der er relevant, for at beskytte de grundlæggende rettigheder for de personer, der er berørt af den suspension eller tilbageholdelse af samtykke, som den finansielle efterretningsenhed har pålagt i henhold til denne artikels stk. 1.

5. Hver part træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sikre, at den finansielle efterretningsenhed har beføjelse til at ophæve suspensionen eller tilbageholdelsen af samtykke på et hvilket som helst tidspunkt, hvis den konkluderer, at suspensionen eller tilbageholdelsen af samtykke ikke længere er nødvendig for at nå målene i denne artikels stk. 2.

6. Hver part kan – på tidspunktet for undertegnelsen eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument – ved en erklæring stilet til Europarådets generalsekretær forbeholde sig ret til ikke at anvende denne artikel på suspension af konti eller forretningsforbindelser.

Afdeling 4 – Kontor for inddrivelse af aktiver

Artikel 11 – Kontor for inddrivelse af aktiver

1. Hver part træffer de lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at oprette eller udpege en eller flere myndigheder som kontor for inddrivelse af aktiver med ansvar for at:

identificere og spore formuegoder, der kan konfiskeres, til støtte for andre kompetente myndigheder

samarbejde med andre parters kontorer for inddrivelse af aktiver.

2. Med henblik på denne artikels stk. 1 sikrer hver part, at kontoret for inddrivelse af aktiver effektivt kan udveksle oplysninger med de kompetente nationale myndigheder i overensstemmelse med sin nationale lovgivning.

3. Hver part træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at gøre det muligt for et af dens kontorer for inddrivelse af aktiver, uden at dette berører andre kompetente myndigheders beføjelser at træffe foreløbige hasteforanstaltninger i overensstemmelse med denne protokols artikel 6, stk. 2, i grænseoverskridende sager med henblik på at tilbageholde identificerede og opsporede formuegoder, når der er overhængende risiko for, at de forsvinder. Varigheden af sådanne foranstaltninger må ikke overstige syv arbejdsdage.

4. Hver part træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sikre, at et kontor for inddrivelse af aktiver ikke opretholder foreløbige hasteforanstaltninger længere end nødvendigt for at nå målene i denne artikels stk. 3.

Artikel 12 – Adgang til oplysninger for kontorer for inddrivelse af aktiver

1. Hver part træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sikre, at kontoret for inddrivelse af aktiver har rettidig adgang til de

oplysninger, der er nødvendige for, at det kan udføre sine funktioner korrekt, med forbehold af principperne om nødvendighed og proportionalitet, og uden at det berører nationale proceduremæssige garantier.

2. Med henblik på denne artikels stk. 1 og med forbehold af denne protokols artikel 9 og 17 sikrer hver part, at kontoret for inddrivelse af aktiver som minimum har:

a. øjeblikkelig og direkte adgang til oplysninger om fast ejendom, nationalt statsborgerskab og den nationale befolkning, kommercielle og erhvervsmæssige enheder, køretøjer, luftfartøjer, vandfartøjer og reelt ejerskab, forudsat at oplysningerne lagres i centrale eller sammenkoblede registre eller databaser, der føres af offentlige myndigheder

b. øjeblikkelig og direkte adgang eller adgang efter anmodning til oplysninger om realkreditlån og lån, oplysninger i nationale valuta- og valutaudvekslingsdatabaser, oplysninger om grænsepassager, tolddata, herunder grænseoverskridende fysiske overførsler af kontanter og ihændehaverpapirer, oplysninger om selskabers regnskaber og oplysninger om elektroniske overførsler, kontosaldi og overførsler af virtuelle aktiver

c. øjeblikkelig og direkte adgang eller adgang efter anmodning til skatteoplysninger, oplysninger om social sikring og oplysninger, som de myndigheder, der har kompetence til at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge strafbare handlinger, er i besiddelse af, på de betingelser, der er fastsat i national ret.

3. Parterne træffer de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at overholde den gældende databeskyttelseslovgivning og indføre garantier for behandling af de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde formålet med denne artikel.

4. Hvis de oplysninger, der er anført i denne artikels stk. 2, ikke opbevares i centrale eller sammenkoblede registre eller databaser, sikrer hver part, at kontoret for inddrivelse af aktiver har adgang til sådanne oplysninger gennem andre mekanismer på en strømlinet og standardiseret måde.

Afdeling 5 – Forvaltning af aktiver

Artikel 13 – Generelle forvaltningsprincipper

1. Hver part træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sikre en korrekt forvaltning af formuegoder, der indefryses, beslaglægges eller konfiskeres i henhold til konventionen og denne protokol, indtil de er endeligt afhændet.

2. Hver part sikrer, at de myndigheder, der har kompetence til at forvalte indefrosne eller beslaglagte formuegoder, hvis arten af formuegoderne berettiger det, vurderer de specifikke omstændigheder ved de formuegoder, der kan gøres til genstand for en afgørelse om konfiskation, med henblik på at minimere de anslåede forvaltningsomkostninger forbundet hermed og bevare værdien af sådanne formuegoder, indtil de er endeligt afhændet.

Artikel 14 – Kontor for forvaltning af aktiver

1. Hver part træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at oprette eller udpege en eller flere kompetente myndigheder som kontor for forvaltning af aktiver med henblik på at sikre korrekt forvaltning af indefrosne, beslaglagte og konfiskerede formuegoder.

2. Kontoret for forvaltning af aktiver varetager følgende funktioner:

at forvalte formuegoderne eller yde støtte og ekspertise til andre kompetente myndigheder med henblik på forvaltning af disse formuegoder

at samarbejde og udveksle oplysninger med de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at identificere, spore, indefryse, beslaglægge og konfiskere formuegoder

at samarbejde med de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for forvaltningen af indefrosne, beslaglagte og konfiskerede formuegoder i andre parter.

3. Med henblik på denne artikels stk. 2, litra c, udpeger hver part højst to kontaktpunkter, der skal have kapacitet til rettidigt at kommunikere med de andre parters kontaktpunkter, og meddeler – på tidspunktet for undertegnelsen eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument – Europarådets generalsekretær navn og adresse på sine udpegede kontaktpunkter.

4. Med henblik på anvendelsen af denne artikels stk. 3 kan en part udpege et tredje kontaktpunkt, hvis det er nødvendigt i henhold til dens forfatningsmæssige principper.

Artikel 15 – Salg forud for konfiskation

1. Hver part træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at muliggøre salg af beslaglagte og indefrosne formuegoder, inden der træffes en endelig afgørelse om de beslaglagte eller indefrosne formuegoder, hvis:

formuegoderne er letfordærvelige eller hurtigt taber deres værdi

omkostningerne til oplagring eller vedligeholdelse ikke står i et rimeligt forhold til deres markedsværdi eller

forvaltningen af formuegoderne skal ske under særlige forhold og med ekspertise, der ikke umiddelbart er tilgængelig.

2. Hver part træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sikre, at der tages hensyn til den berørte persons interesser, når der træffes en afgørelse om salg af formuegoder forud for konfiskation, og at den berørte person, undtagen i tilfælde hvor den berørte person er forsvundet eller ikke kan lokaliseres, underrettes og, undtagen i hastetilfælde, får mulighed for at blive hørt inden salget. Den berørte person skal have mulighed for at anmode om, at formuegoderne sælges.

3. Indtægter fra sådanne salg sikres og forvaltes i henhold til denne protokols artikel 13, indtil der er truffet en endelig afgørelse om de beslaglagte eller indefrosne formuegoder.

Artikel 16 – Anvendelse af indefrosne, beslaglagte og konfiskerede formuegoder

1. Hver part skal overveje at træffe de lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at gøre det muligt at anvende konfiskerede formuegoder og indtægterne herfra på de betingelser, der er fastsat i national ret, med henblik på genanvendelse til sociale formål, i offentlighedens interesse eller til andre specifikke formål.

2. Hver part kan træffe de lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at gøre det muligt at anvende indefrosne eller beslaglagte formuegoder på de betingelser, der er fastsat i national ret, med henblik på genanvendelse til sociale formål, i offentlighedens interesse eller til andre specifikke formål.

Artikel 17 – Oplysninger om indefrosne, beslaglagte og konfiskerede formuegoder

1. Hver part træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at indføre effektive værktøjer eller mekanismer, der gør det muligt rettidigt at identificere indefrosne, beslaglagte eller konfiskerede formuegoder og, hvor det er relevant, fastlægge den reelle eller anslåede værdi af sådanne formuegoder.

2. Hver part sikrer, at kontorerne for forvaltning af aktiver og, hvor det er relevant, kontorerne for inddrivelse af aktiver og andre kompetente myndigheder rettidigt ved hjælp af de

værktøjer og mekanismer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, kan indhente de oplysninger om indefrosne, beslaglagte og konfiskerede formuegoder, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver.

3. Parterne træffer de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at overholde den gældende databeskyttelseslovgivning og indføre garantier for behandling af de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde formålet med denne artikel.

Kapitel III – Internationalt samarbejde

Afdeling 1 – Principper for internationalt samarbejde

Artikel 18 – Generelle principper og foranstaltninger i forbindelse med internationalt samarbejde

1. Hver part træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sikre, at fuldbyrdelsen af udenlandske afgørelser om indefrysning, beslaglæggelse eller konfiskation ikke gøres betinget af, at der foretages en national efterforskning. Denne bestemmelse berører ikke den anmodede parts kompetente myndigheders beføjelse til at gennemgå den udenlandske afgørelse og udstede eventuelle påbud, der er nødvendige for at give den virkning med hensyn til formuegoder, der befinder sig på dens område.

2. Parterne sikrer også, at en anmodning om at træffe foreløbige foranstaltninger ikke afslås alene med den begrundelse, at den nationale afgørelse, som den er baseret på, er truffet af en anden myndighed end en judiciel myndighed, såfremt den anmodende part har udpeget den pågældende myndighed som kompetent myndighed, og såfremt den pågældende nationale afgørelse blev godkendt af en judiciel myndighed forud for fremsendelsen af anmodningen.

Artikel 19 – Videregivelse af oplysninger

1. Personoplysninger, der videregives fra en part til en anden for at efterkomme en anmodning fremsat i henhold til konventionen eller protokollen hertil, må kun anvendes af den part, som oplysningerne er videregivet til:

a. i forbindelse med processer eller procedurer, som konventionen eller protokollen hertil finder anvendelse på

b. i forbindelse med andre retslige og administrative procedurer med direkte tilknytning til de procedurer, der er nævnt i denne artikels stk. 1, litra a

c. for at forebygge en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed.

2. Sådanne oplysninger kan dog anvendes til andre formål, hvis den part, som har videregivet oplysningerne, eller den registrerede på forhånd har givet sit samtykke hertil.

3. Enhver part kan nægte at videregive personoplysninger, der er indhentet for at efterkomme en anmodning i henhold til konventionen eller protokollen hertil, hvis:

a. sådanne oplysninger ikke kan gives i overensstemmelse med national ret og/eller

b. den part, som oplysningerne skal videregives til, ikke er bundet af konventionen om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger, udfærdiget i Strasbourg den 28. januar 1981, som moderniseret ved protokollen om ændring af denne konvention (CETS nr. 223), udfærdiget i Strasbourg den 10. oktober 2018, medmindre sidstnævnte part forpligter sig til at yde den databeskyttelse, som førstnævnte part kræver.

4. Enhver part, der videregiver personoplysninger, som er indhentet for at efterkomme en anmodning i henhold til konventionen eller protokollen hertil, kan kræve, at den part, som oplysningerne er videregivet til, giver oplysninger om anvendelsen af sådanne oplysninger.

5. Enhver part kan ved en erklæring stilet til Europarådets generalsekretær kræve, at personoplysninger, som den videregiver til en anden part som led i procedurer, i henhold til hvilke den kunne have afvist eller begrænset videregivelsen eller anvendelsen af personoplysninger i overensstemmelse med bestemmelserne i konventionen eller protokollen hertil, ikke anvendes af sidstnævnte med henblik på denne artikels stk. 1, medmindre den forudgående har givet sit samtykke hertil.

Afdeling 2 – Efterforskningsmæssig bistand

Artikel 20 – Anmodninger om oplysninger om konti hos finansielle institutioner eller udbydere af tjenester for virtuelle aktiver

1. Hver part træffer på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, de nødvendige foranstaltninger til som svar på en anmodning fra en anden part at fastslå, om en fysisk eller juridisk person, der er genstand for en strafferetlig efterforskning, har eller kontrollerer en eller flere konti, uanset art, hos en finansiel institution eller udbyder af tjenester for virtuelle aktiver, der er beliggende på dens område, og giver i så fald den anmodende part nærmere oplysninger om de pågældende konti, herunder alle registre, som finansielle institutioner eller udbydere af tjenester for virtuelle aktiver fører i henhold til deres customer due diligence-forpligtelser som defineret i konventionens artikel 13, stk. 2, litra a, nr. i og iii.

2. De forpligtelser, der er anført i denne artikel, skal kun finde anvendelse, i det omfang oplysningerne findes hos den finansielle institution eller udbyder af tjenester for virtuelle aktiver, hvor kontoen føres.

3. Ud over de i konventionens artikel 37 anførte krav skal den anmodende part i sin anmodning:

anføre, hvorfor den finder, at de ønskede oplysninger sandsynligvis vil være af stor værdi med henblik på den strafferetlige efterforskning af den strafbare handling

anføre, på hvilket grundlag den antager, at de finansielle institutioner eller udbydere af tjenester for virtuelle aktiver i den anmodede part fører kontoen, og i videst muligt omfang præcisere, hvilke finansielle institutioner eller udbydere af tjenester for virtuelle aktiver og/eller konti der kan være involveret

medtage eventuelle yderligere oplysninger, der kan gøre det lettere at efterkomme anmodningen.

4. Den anmodede part kan betinge efterkommelsen af en sådan anmodning af, at de samme betingelser, som den pågældende part anvender ved anmodninger om ransagning og beslaglæggelse, finder anvendelse.

5. Hver part kan – på tidspunktet for undertegnelsen eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument – ved en erklæring stilet til Europarådets generalsekretær forbeholde sig ret til kun at anvende denne artikel på hvidvask af penge, finansiering af terrorisme og de kategorier af strafbare handlinger, der er opført i tillægget til konventionen.

Artikel 21 – Anmodninger om oplysninger om transaktioner, der udføres af finansielle institutioner eller udbydere af tjenester for virtuelle aktiver

1. Efter anmodning fra en anden part skal den anmodede part fremsende oplysninger om de nærmere anførte konti hos de finansielle institutioner eller udbydere af tjenester for virtuelle

aktiver og om operationer, der er gennemført i en specificeret periode via en eller flere konti anført i anmodningen, herunder oplysninger om konti, der er overført til eller fra.

2. De forpligtelser, der er anført i denne artikel, skal kun gælde, i det omfang oplysningerne findes hos den finansielle institution eller udbyder af tjenester for virtuelle aktiver, hvor kontoen føres.

3. Foruden de i konventionens artikel 37 anførte krav skal den anmodende part i sin anmodning anføre, hvorfor de oplysninger, der anmodes om, anses for at være relevante for den strafferetlige efterforskning af den strafbare handling.

4. Den anmodede part kan betinge efterkommelsen af en sådan anmodning af, at de samme betingelser, som den pågældende part anvender ved anmodninger om ransagning og beslaglæggelse, finder anvendelse.

Artikel 22 – Anmodninger om overvågning af transaktioner, der udføres af finansielle institutioner og udbydere af tjenester for virtuelle aktiver

1. Hver part sikrer, at den efter anmodning fra en anden part i en nærmere anført periode kan overvåge de operationer, som finansielle institutioner og udbydere af tjenester for virtuelle aktiver foretager via en eller flere konti, der er anført i anmodningen, og videregiver resultaterne deraf til den anmodende part.

2. Foruden de i konventionens artikel 37 anførte krav skal den anmodende part i sin anmodning anføre, hvorfor de oplysninger, der anmodes om, anses for at være relevante for den strafferetlige efterforskning af den strafbare handling.

3. Beslutningen om at foretage overvågning skal i hvert enkelt tilfælde træffes af den anmodede parts kompetente myndigheder i overensstemmelse med den pågældende parts nationale lovgivning.

4. De praktiske enkeltheder vedrørende overvågningen skal aftales mellem de kompetente myndigheder hos den anmodende og den anmodede part.

Artikel 23 – Fælles efterforskningshold til inddrivelse af formuegoder, der kan konfiskeres

1. De kompetente myndigheder i to eller flere parter kan efter fælles aftale oprette og drive et fælles efterforskningshold på deres område med henblik på at inddrive formuegoder, der kan konfiskeres i henhold til konventionen og denne protokol, hvis en forstærket koordinering anses for at være særlig nyttig. Sådanne hold oprettes for en begrænset periode, som kan forlænges efter fælles overenskomst, og deres sammensætning fastsættes i aftalen om oprettelse af holdet. Fælles efterforskningshold kan især oprettes:

a. hvis en parts efterforskning af formuegoder, der kan konfiskeres i henhold til konventionen og denne protokol, kræver vanskelige og krævende efterforskninger med forbindelser til andre parter eller

b. hvis en række parters efterforskning i henhold til konventionen og denne protokol kræver en koordineret og samordnet indsats fra de involverede parters side.

En anmodning om oprettelse af et fælles efterforskningshold kan fremsættes af en hvilken som helst af de berørte parter. Holdet oprettes i en af de parter, hvor efterforskningen formodes at skulle finde sted.

2. Anmodninger om oprettelse af et fælles efterforskningshold skal omfatte:

a. den myndighed, der fremsætter anmodningen

b. genstanden og begrundelsen for anmodningen

c. om muligt alle andre oplysninger, der er relevante for efterforskningen

d. de berørte personers navn og adresse, hvis de foreligger, og det er hensigtsmæssigt

e. forslag til sammensætningen af holdet.

3. Et fælles efterforskningshold opererer på de parters område, som opretter holdet, på følgende generelle betingelser:

a. holdet ledes af en repræsentant for den kompetente myndighed med ansvar for efterforskningen i den part, hvor holdet opererer. Holdets leder handler inden for sine beføjelser i henhold til national ret

b. holdet udfører sine opgaver i overensstemmelse med national ret i den part, hvor det opererer. Medlemmerne og de udstationerede medlemmer af holdet udfører deres opgaver under ledelse af den person, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, litra a, under hensyntagen til de betingelser, der er fastlagt af deres egne myndigheder i aftalen om oprettelse af holdet

c. den part, hvor holdet opererer, træffer de nødvendige organisatoriske foranstaltninger for opgaverne.

4. I denne artikel benævnes medlemmer af det fælles efterforskningshold fra den part, hvor holdet opererer, "medlemmer", mens medlemmer fra andre parter end den part, hvor holdet opererer, benævnes "udstationerede medlemmer".

5. Udstationerede medlemmer af det fælles efterforskningshold har ret til at være til stede, når der træffes efterforskningsmæssige foranstaltninger i den part, hvor holdet opererer. Holdets leder kan dog af særlige grunde i overensstemmelse med national ret i den part, hvor holdet opererer, træffe anden afgørelse.

6. Udstationerede medlemmer af det fælles efterforskningshold kan i overensstemmelse med national ret i den part, hvor holdet opererer, af holdets leder få til opgave at gennemføre visse efterforskningsmæssige foranstaltninger, for så vidt dette er blevet godkendt af de kompetente myndigheder i den part, hvor holdet opererer, og i den part, der har udstationeret medlemmet.

7. Hvis et fælles efterforskningshold finder det nødvendigt at træffe efterforskningsmæssige foranstaltninger i en af de parter, der har oprettet holdet, kan de medlemmer, der er udstationeret til holdet af den pågældende part, anmode denne parts kompetente myndigheder om at træffe disse foranstaltninger. Foranstaltningerne vurderes i den pågældende part på samme måde, som hvis der blev anmodet om dem i forbindelse med en national efterforskning.

8. Hvis et fælles efterforskningshold har brug for bistand fra andre parter end dem, der har oprettet holdet, eller fra et tredjeland, kan anmodningen om bistand fremsættes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor holdet opererer, over for de kompetente myndigheder i den anden berørte stat i overensstemmelse med de relevante instrumenter eller aftaler.

9. Et udstationeret medlem af et fælles efterforskningshold kan i overensstemmelse med den nationale ret, som vedkommende er underlagt, og inden for sine beføjelser give holdet oplysninger, som er tilgængelige i den part, hvorfra vedkommende er udstationeret, med henblik på den efterforskning, som holdet foretager.

10. Oplysninger, som et medlem eller et udstationeret medlem retmæssigt er kommet i besiddelse af i forbindelse med sin deltagelse i et fælles efterforskningshold, og som ikke på anden vis er tilgængelige for de kompetente myndigheder i de berørte parter, må anvendes:

a. til de formål, der lå til grund for oprettelsen af holdet

b. til at afsløre, efterforske og forfølge strafbare handlinger, med forbehold af forudgående samtykke fra den part, hvor oplysningerne blev stillet til rådighed. Et sådant samtykke kan kun nægtes i tilfælde, hvor en sådan anvendelse ville bringe den strafferetlige efterforskning i den pågældende part i fare, eller hvor den pågældende part kunne afslå gensidig bistand i henhold til den europæiske konvention om gensidig retshjælp i straffesager (ETS nr. 30) og protokollerne hertil

c. til at afværge en umiddelbar, alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed, jf. dog stk. 10, litra b, forudsat at der efterfølgende indledes en strafferetlig efterforskning

d. til andre formål, i den udstrækning dette er aftalt mellem de parter, der har oprettet holdet.

11. Denne artikel berører ikke andre eksisterende bestemmelser eller ordninger om oprettelse af fælles efterforskningshold og om sådanne holds opgaver.

12. I den udstrækning der er hjemmel hertil i den nationale ret i de berørte parter eller i eventuelle juridiske instrumenter, der finder anvendelse mellem dem, kan det aftales, at andre end repræsentanter for de kompetente myndigheder i de parter, der opretter det fælles efterforskningshold, kan deltage i holdets arbejde. De rettigheder, der ved denne artikel tilkendes medlemmer eller udstationerede medlemmer af holdet gælder ikke for sådanne personer, medmindre andet udtrykkeligt er aftalt

Afdeling 3 – Standardformularer

Artikel 24 – Standardformular til indefrysning eller beslaglæggelse af formuegoder

1. Uden at det berører artikel 35, stk. 1, udfylder parterne – for at anmode om indefrysning eller beslaglæggelse af formuegoder som omhandlet i konventionens artikel 21 – den standardformular, der er vedtaget af den partskonference, der er etableret i henhold til konventionen, jf. denne protokols artikel 35, samt undertegner den og attesterer dens indhold som værende nøjagtigt og korrekt.

2. Den anmodende part forsyner den anmodede part med en oversættelse af standardformularen på et af den anmodede parts officielle sprog eller på et andet sprog, som den anmodede part accepterer. De erklæringer, som parterne afgiver i overensstemmelse med konventionens artikel 35, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse med henblik herpå. En oversættelse af den afgørelse, som formularen er baseret på, stilles kun til rådighed efter anmodning fra de kompetente myndigheder i den anmodede part, hvis der er behov for at konsultere den pågældende afgørelse.

3. En anmodning om indefrysning eller beslaglæggelse af formuegoder, der er fremsat i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, kan afslås, hvis standardformularen er ufuldstændig eller åbenlyst ukorrekt og ikke er blevet udfyldt eller berigtiget efter konsultationer mellem den anmodede og den anmodende part i overensstemmelse med konventionens artikel 38.

4. Denne artikel finder anvendelse fra den dag, hvor partskonferencen vedtager de standardformularer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1.

Artikel 25 – Standardformular til konfiskation af formuegoder

1. Uden at det berører artikel 35, stk. 1, udfylder parterne – for at anmode om konfiskation af formuegoder som omhandlet i konventionens artikel 23 – den standardformular, der er vedtaget af den partskonference, der er etableret i henhold til konventionen, jf. denne protokols artikel 35, samt undertegner den og attesterer dens indhold som værende nøjagtigt og korrekt.

2. Den anmodende part forsyner den anmodede part med en oversættelse af standardformularen på et af den anmodede parts officielle sprog eller på et andet sprog, som den anmodede part accepterer. De erklæringer, som parterne afgiver i overensstemmelse med konventionens artikel 35, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse med henblik herpå. En oversættelse af den afgørelse, som formularen er baseret på, stilles kun til rådighed efter anmodning fra de kompetente myndigheder i den anmodede part, hvis der er behov for at konsultere den pågældende afgørelse.

3. En anmodning om konfiskation af formuegoder, der er fremsat i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, kan afslås, hvis standardformularen er ufuldstændig eller åbenlyst ukorrekt og ikke er blevet udfyldt eller berigtiget efter konsultationer mellem den anmodede og den anmodende part i overensstemmelse med konventionens artikel 38.

4. Denne artikel finder anvendelse fra den dag, hvor partskonferencen vedtager de standardformularer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1.

Afdeling 4 – Returnering og deling af formuegoder

Artikel 26 – Returnering af formuegoder

1. Når parterne handler efter anmodning fra en anden part i henhold til konventions artikel 23 og 24, skal de efter anmodning herom sørge for at prioritere returneringen af de konfiskerede formuegoder til den anmodende part, således at denne part kan yde erstatning til de forurettede ved den strafbare handling eller returnere formuegoderne til deres retmæssige ejere.

2. Som opfølgning på en anmodning fra en anden part i henhold til konventions artikel 21 og 22, skal parterne, hvis de anmodes herom, sørge for at prioritere returnering af de indefrosne eller beslaglagte formuegoder til den anmodende part, inden der træffes endelig afgørelse om konfiskation heraf, således at den kan returnere formuegoderne til deres retmæssige ejere, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a. den retmæssige ejers ejerskab over formuegoderne er fastsat og er ikke anfægtet

b. formuegoderne er ikke påkrævede som bevismateriale i straffesager i den anmodede part

c. de berørte personers rettigheder berøres ikke negativt.

3. Som opfølgning på en anmodning fra en anden part i henhold til konventions artikel 21 og 22, kan parterne, hvis de anmodes herom, sørge for at prioritere returnering af de indefrosne eller beslaglagte formuegoder til den anmodende part, inden der træffes endelig afgørelse om konfiskation heraf, således at den kan yde erstatning til de forurettede ved den strafbare handling, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a. afgørelsen om erstatning er endelig

b. de formuegoder, der skal afhændes med henblik på at yde erstatning til den forurettede, ikke er påkrævet som bevismateriale i straffesager i den anmodede part

c. de berørte personers rettigheder berøres ikke negativt.

Artikel 27 – Deling af formuegoder

1. Uden at det berører konventionens artikel 25 og 32, denne protokols artikel 26 og 31 og de identificerbare retmæssige ejeres og forurettedes rettigheder skal penge, der opnås som følge af fuldbyrdelsen af en afgørelse om konfiskation i overensstemmelse med konventionens artikel 23 og 24, og som overstiger 10 000 EUR eller et tilsvarende beløb i konvertibel valuta, deles ligeligt mellem den anmodende og den anmodede part, medmindre andet aftales i den enkelte sag. For andre konfiskerede formuegoder end penge konsulterer den anmodende og

den anmodede part hinanden om passende ordninger for disponering over de pågældende formuegoder.

2. Ved deling af formuegoder i henhold til denne artikels stk. 1 kan den anmodende og den anmodede part aftale at medtage andre parter, som har bidraget til en vellykket inddrivelse af formuegoderne, i delingsaftalen. Parterne kan endvidere beslutte at dele formuegoder, der er konfiskeret i overensstemmelse med en national afgørelse om konfiskation, med parter, der har ydet efterforskningsmæssig eller anden bistand i overensstemmelse med konventionen eller denne protokol, hvis en sådan bistand har bidraget til en vellykket konfiskation.

3. Ved deling af konfiskerede formuegoder mellem den anmodende og den anmodede part i overensstemmelse med denne artikels stk. 1 og 2 kan den anmodede part først fratrække omkostninger af væsentlig eller ekstraordinær karakter, som var nødvendige for at efterkomme anmodninger i henhold til denne protokol eller konventionen, og som lettede konfiskationen af de pågældende formuegoder.

Afdeling 5 – Finansiel efterretningsenhed

Artikel 28 – Internationalt samarbejde om suspension eller tilbageholdelse af samtykke i forbindelse med mistænkelige transaktioner, konti og forretningsforbindelser

1. Hver part træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at gøre det muligt for en finansiel efterretningsenhed efter anmodning fra en udenlandsk finansiel efterretningsenhed at træffe hasteforanstaltninger, når der er mistanke om, at en transaktion, en konto såsom en bankkonto, værdipapirkonto, betalingskonto eller konto til virtuelle aktiver eller en forretningsforbindelse benyttes til hvidvask af penge, finansiering af terrorisme eller en af de kategorier af strafbare handlinger, der er opført i tillægget til konventionen, for at suspendere anvendelsen af den pågældende konto, forretningsforbindelsen eller transaktionen eller for at tilbageholde sit samtykke til, at transaktionen gennemføres.

2. Suspensionen skal gælde for sådanne perioder og underlægges samme betingelser som dem, der gælder i den anmodede parts nationale lovgivning for så vidt angår denne beføjelse.

3. De foranstaltninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, træffes, hvis den anmodede finansielle efterretningsenhed på grundlag af en begrundelse fra den anmodende finansielle efterretningsenhed finder det godtgjort, at anvendelsen af kontoen, forretningsforbindelsen eller den igangværende transaktion ville være blevet suspenderet, eller at samtykket til gennemførelsen af transaktionen ville være blevet tilbageholdt, hvis kontoen, forretningsforbindelsen eller transaktionen havde givet anledning til mistanke på nationalt plan.

4. Hver part kan – på tidspunktet for undertegnelsen eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument – ved en erklæring stilet til Europarådets generalsekretær forbeholde sig ret til ikke at anvende denne artikel på suspension af konti eller forretningsforbindelser.

Afdeling 6 – Kontorer for inddrivelse af aktiver

Artikel 29 – Internationalt samarbejde mellem kontorer for inddrivelse af aktiver

1. Hver part træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sikre, at dens kontor for inddrivelse af aktiver udveksler oplysninger med andre parters kontorer for inddrivelse af aktiver, enten spontant eller efter anmodning, med henblik på at identificere og spore formuegoder, der kan konfiskeres. Anmodninger om oplysninger skal indeholde en begrundelse for anmodningen samt alle tilgængelige oplysninger, der kan lette identifikationen af formuegoderne.

2. Udveksling af oplysninger i henhold til denne artikels stk. 1 kan afvises, hvis:

a. efterkommelsen af anmodningen vil kunne have negative virkninger for den anmodede parts suverænitet, sikkerhed, offentlige orden eller andre væsentlige interesser

b. efterkommelsen af anmodningen sandsynligvis vil skade efterforskninger eller igangværende retssager eller udgøre en overhængende trussel mod en persons liv eller fysiske integritet

c. efterkommelsen af anmodningen klart står i misforhold til eller er irrelevant for de formål, hvortil den blev fremsat

d. den strafbare handling, som anmodningen vedrører, er en politisk lovovertrædelse med undtagelse af finansiering af terrorisme eller

e. den anmodede part finder, at iværksættelse af den foranstaltning, der anmodes om, ville være i strid med princippet ne bis in idem.

3. Det anmodede kontor for inddrivelse af aktiver konsulterer det anmodende kontor for inddrivelse af aktiver, inden det afviser en anmodning. Enhver afvisning af at give oplysninger skal begrundes.

4. Hver part træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sikre, at kontoret for inddrivelse af aktiver svarer hurtigt på begrundede anmodninger og, medmindre det af tvingende grunde er forhindret heri, inden for 14 dage for ikkehastende anmodninger og inden for tre dage for hasteanmodninger vedrørende databaser, som kontoret for inddrivelse af aktiver har direkte adgang til. Hvis de oplysninger, der anmodes om, kun er indirekte tilgængelige, eller hvis anmodningen ville medføre en uforholdsmæssig stor byrde, kan det anmodede kontor for inddrivelse af aktiver forlænge svarfristen til 21 dage for ikkehastende anmodninger og syv dage for hasteanmodninger. Hvis det anmodede kontor for inddrivelse af aktiver vurderer, at det ikke vil være i stand til at overholde de gældende frister, underretter det straks det anmodende kontor for inddrivelse af aktiver.

5. Med henblik på at lette grænseoverskridende samarbejde mellem kontorer for inddrivelse af aktiver udpeger hver part højst to kontaktpunkter, der skal have kapacitet til rettidigt at kommunikere med de andre parters kontaktpunkter, og meddeler – på tidspunktet for undertegnelsen eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument – Europarådets generalsekretær navn og adresse på sine udpegede kontaktpunkter.

6. Med henblik på anvendelsen af denne artikels stk. 5 kan en part udpege et tredje kontaktpunkt, hvis det er nødvendigt i henhold til dens forfatningsmæssige principper.

Afdeling 7 – Forvaltning af aktiver

Artikel 30 – Forvaltning af formuegoder, der indefryses, beslaglægges eller konfiskeres efter anmodning fra en anden part

1. Hver part træffer de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sikre, at konventionens artikel 6 og denne protokols artikel 15 og 17 finder anvendelse på formuegoder, der indefryses, beslaglægges eller konfiskeres efter anmodning fra en anden part.

2. Forvaltningen af formuegoder, der indefryses, beslaglægges eller konfiskeres efter anmodning fra en anden part, er underlagt den anmodede parts lovgivning.

Kapitel IV – Garantier, uddannelse og ressourcer

Artikel 31 – Garantier og retsmidler

1. Hver part sikrer, at fastlæggelsen, gennemførelsen og anvendelsen af de beføjelser og procedurer, der er fastsat i denne protokol, er underlagt de betingelser og garantier, der er fastsat i dens nationale lovgivning, som sikrer passende beskyttelse af menneskerettighederne og frihedsrettighederne og omfatter principperne om nødvendighed og proportionalitet.

2. Uden at det berører konventionens artikel 8, træffer hver part de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sikre, at de personer, der er berørt af foreløbige foranstaltninger, herunder foranstaltninger i henhold til denne protokols artikel 6, afgørelser om salg forud for konfiskation eller konfiskation i henhold til konventionen eller denne protokol, har ret til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang med henblik på beskyttelse af deres rettigheder. Parterne garanterer også retten til et forsvar.

3. Hver part sikrer, at de personer, der er berørt af en konfiskationsforanstaltning i henhold til konventionen eller denne protokol, indkaldes til konfiskationssagen.

4. Hver part sikrer, at en domstol kan suspendere fuldbyrdelsen af en sådan afgørelse om salg forud for konfiskation, såfremt det ellers ville forårsage uoprettelig skade for den berørte person.

Artikel 32 – Underretning om afgørelser

1. Hver part sikrer, at berørte personer uden unødig forsinkelse underrettes om afgørelser om foreløbige foranstaltninger og konfiskation i henhold til konventionen og denne protokol samt om afgørelser om salg af formuegoder forud for konfiskation. Sådanne afgørelser skal angive årsagerne til foranstaltningen samt de rettigheder og retsmidler, der er til rådighed for den berørte person.

2. En part kan tillade sine kompetente myndigheder at udsætte underretningen af den berørte person om afgørelser om foreløbige foranstaltninger, så længe det måtte være nødvendig for at undgå at bringe en strafferetlig eller finansiel efterforskning i fare.

Artikel 33 – Sikkerhedsforanstaltninger

1. Hver part sikrer, at kontorerne for inddrivelse af aktiver træffer alle nødvendige foranstaltninger, herunder sikkerhedsforanstaltninger, for at sikre, at uautoriserede personer ikke får adgang til oplysninger, der behandles i henhold til denne protokols artikel 9, 12, 17 og 29.

2. Parterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kommunikationen mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver foregår via sikre kanaler.

Artikel 34 – Ressourcer og uddannelse

1. Hver part træffer de lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sikre, at kontorerne for inddrivelse af aktiver og kontorerne for forvaltning af aktiver har tilstrækkelige finansielle, menneskelige og tekniske ressourcer til at udføre deres opgaver effektivt.

2. Uden at det berører retsvæsenets uafhængighed og forskelle i retsvæsenets opbygning, sikrer hver part, at de kompetente myndigheder, der er involveret i finansiel efterforskning, identifikation, sporing, indefrysning, beslaglæggelse, forvaltning og konfiskation af aktiver, har adgang til passende uddannelse.

Kapitel V – Overvågningsmekanisme og tvistbilæggelse

Artikel 35 – Overvågningsmekanisme og tvistbilæggelse

1. Konventionens artikel 48 finder tilsvarende anvendelse på denne protokol. Partskonferencen, der er etableret i henhold til konventionen, udfører de funktioner, der er fastsat i konventionens artikel 48 med henblik på denne protokol, og mødes i en sammensætning, der er begrænset til parterne i denne protokol, hvor det er relevant.

2. Partskonferencen, der kun består af parterne i denne protokol, vedtager standardformularer som omhandlet i denne protokols artikel 24 og 25.

3. Partskonferencen letter udvekslingen af oplysninger om væsentlige retlige, politiske eller praktiske udviklinger på de områder, der er omfattet af konventionen og denne protokol.

Kapitel VI – Afsluttende bestemmelser

Artikel 36 – Forholdet til konventionen

Konventionens bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på denne protokols bestemmelser.

Artikel 37 – Undertegnelse og ratifikation

Protokollen skal være åben for undertegnelse for alle parter, der har underskrevet konventionen. Den skal ratificeres, accepteres eller godkendes. En underskrivende part kan ikke ratificere, acceptere eller godkende denne protokol, medmindre den tidligere eller samtidigt har givet sit samtykke til at være bundet af konventionens bestemmelser. Ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenter skal deponeres hos Europarådets generalsekretær.

Artikel 38 – Ikrafttræden

1. Denne protokol træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter den dato, hvor fem undertegnende parter, herunder mindst tre af Europarådets medlemsstater, har givet deres samtykke til at være bundet af protokollen i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 37.

2. For så vidt angår parter, der har undertegnet protokollen, og som på et senere tidspunkt afgiver tilsagn om at blive bundet af denne, træder denne protokol i kraft den første dag i måneden efter udløbet af et tidsrum på tre måneder fra datoen for deponeringen af ratifikations, accept- eller godkendelsesinstrumentet.

Artikel 39 – Tiltrædelse

1. Efter denne protokols ikrafttræden kan enhver part i konventionen også tiltræde denne protokol.

2. For så vidt angår parter, der tiltræder denne protokol i medfør af denne artikels stk. 1, træder protokollen i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder fra deponeringen af tiltrædelsesinstrumentet hos Europarådets generalsekretær.

Artikel 40 – Territorialt anvendelsesområde

1. Enhver stat eller Den Europæiske Union kan samtidig med undertegnelsen af denne protokol eller deponeringen af sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument udpege det eller de territorier, som er omfattet af denne protokol.

2. Enhver part kan på et senere tidspunkt ved en erklæring stilet til Europarådets generalsekretær udvide det geografiske anvendelsesområde for denne protokol med ethvert andet territorium, som er angivet i erklæringen, og hvis internationale relationer hører ind under den pågældende parts ansvar, eller på hvis vegne parten har bemyndigelse til at give tilsagn. For så vidt angår et sådant territorium træder denne protokol i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter datoen for generalsekretærens modtagelse af en sådan erklæring.

3. Enhver erklæring, der afgives i henhold til denne artikels stk. 1 og 2, kan, for så vidt angår ethvert territorium, der er anført i en sådan erklæring, tilbagetrækkes ved underretning af Europarådets generalsekretær. Tilbagetrækningen træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder fra datoen for generalsekretærens modtagelse af en sådan underretning.

Artikel 41 – Udtrædelse

1. Enhver part kan til enhver tid udtræde af denne protokol ved underretning af Europarådets generalsekretær.

2. En sådan udtrædelse træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter datoen for generalsekretærens modtagelse af underretningen.

3. Udtrædelse af konventionen medfører automatisk udtrædelse af protokollen.

Artikel 42 – Forholdet til andre konventioner og aftaler

1. Denne protokol berører ikke rettigheder og forpligtelser for parterne, der følger af internationale, multilaterale retsakter vedrørende særlige forhold.

2. Parterne i denne protokol kan indgå bilaterale eller multilaterale aftaler med hinanden vedrørende de forhold, der er omhandlet i denne protokol, med henblik på at supplere eller styrke dens bestemmelser eller fremme gennemførelsen af de principper, som den indeholder.

3. Såfremt to eller flere parter allerede har indgået en aftale eller traktat for så vidt angår et spørgsmål, der er omhandlet i denne protokol, eller på anden måde har etableret indbyrdes relationer for så vidt angår dette spørgsmål, er de berettiget til at lade denne aftale eller traktat finde anvendelse eller lade disse relationer regulere på samme måde i stedet for denne protokol, såfremt det fremmer internationalt samarbejde.

4. Parter, der er medlem af den Europæiske Union, skal i deres indbyrdes relationer, uden at det berører formålet med denne protokol eller dens fulde anvendelse over for andre parter, anvende EF- og EU-regler, for så vidt der findes EF- eller EU-regler, der regulerer det pågældende emne og kan finde anvendelse på den konkrete sag. EF

Artikel 43 – Erklæringer og forbehold

1. Enhver stat eller Den Europæiske Union kan på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument fremsætte en eller flere af de erklæringer, der er anført i denne protokols artikel 19, stk. 5, og artikel 40, stk. 1 og 2.

2. Enhver stat eller Den Europæiske Union kan – på tidspunktet for undertegnelsen af denne protokol eller ved deponeringen af sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument – ved en erklæring stilet til Europarådets generalsekretær erklære, at den benytter sig af et eller flere af de forbehold, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 2 og 3, artikel 5, stk. 3, artikel 10, stk. 6, artikel 20, stk. 5, og artikel 28, stk. 4, i denne protokol. Der kan ikke tages forbehold med hensyn til bestemmelserne i denne protokol.

3. Enhver part, der har taget et forbehold i henhold til denne artikel, kan på ethvert tidspunkt helt eller delvist trække dette tilbage ved underretning af generalsekretæren for Europarådet. Tilbagetrækningen skal træde i kraft på datoen for generalsekretærens modtagelse af en sådan underretning.

4. En part, der har taget et forbehold for så vidt angår en bestemmelse i denne protokol, kan ikke kræve, at en anden part bringer denne bestemmelse i anvendelse; den kan dog, såfremt

dens forbehold er delvis eller betinget, kræve, at bestemmelsen bringes i anvendelse i det omfang, den selv har accepteret den.

Artikel 44 – Underretning

Europarådets generalsekretær skal underrette Europarådets medlemsstater, de ikkemedlemsstater, der har deltaget i udarbejdelsen af denne protokol, Den Europæiske Union, enhver undertegnende part, enhver deltagerstat og enhver anden stat, der er blevet opfordret til at tiltræde denne konvention, om:

a. enhver undertegnelse

b. deponering af ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter

c. datoen for denne protokols ikrafttræden i henhold til artikel 38

d. enhver erklæring, ethvert forbehold eller enhver tilbagetrækning af et forbehold, der er fremsat i henhold til artikel 43

e. enhver erklæring afgivet i henhold til artikel 14, stk. 3, og artikel 29, stk. 5

f. enhver anden handling, underretning eller meddelelse vedrørende denne protokol.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, som er behørigt bemyndiget dertil, undertegnet denne protokol.

Udfærdiget i xxx, den xxx xxx på engelsk og fransk, idet begge tekster skal have samme gyldighed, i ét eksemplar, der deponeres i Europarådets arkiv. Europarådets generalsekretær fremsender bekræftede genparter heraf til Europarådets medlemsstater, til de ikkemedlemsstater, der har deltaget i udarbejdelsen af denne protokol, til Den Europæiske Union samt til de stater, der er blevet opfordret til at tiltræde konventionen.

Tillæg

I tillægget til konventionen tilføjes følgende stykke:

v cyberkriminalitet.